

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Tolv med Posten

Citation: Andersen, H. C.: "Tolv med Posten", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 71. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr04val-shoot-workid65658/facsimile.pdf> (tilgået 31. marts 2023)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

[1] Tolv med Posten.

- [3] Det var knagende Frost, stjerneklart Veir, blikstille. »Bums!«
der sloge de en Potte paa Døren, »Pjaf!« der skøde de Nytaar
ind; det var Nytaarsaften; nu slog Klokkeren tolv.
- 5 »Trateratra!« der kom Posten. Den store Postkarret holdt
udenfor Byens Port, den bragte tolv Personer, ikke flere kunde
der rummes, alle Pladser vare besatte.
- »Hurra! Hurra!« blev der sjunget inde i Husene, hvor Folk
holdt Nytaarsaften og just nu havde reist sig med det fyldte
10 Glas og drak det nye Aars Skaal:
- »Sundhed og Helsen i det nye Aar!« sagde de, »en lille Kone!
mange Penge! Enda paa Vrøvlet!«
- Ja, saaledes ønskede man og der blev klinket og - Posten holdt
for Byens Port med de fremmede Gjester, de tolv Reisende.
- 15 Hvad var det for Personer? De havde Pas og Reisegods med,
ja, Foræringer til Dig og mig og alle Mennesker i Byen. Hvem
vare de Fremmede? Hvad vilde de og hvad bragte de?
- [4] »God Morgen!« sagde de til Skildvagten ved Porten.
- »God Morgen!« sagde han, for Klokkeren var jo slaet tolv.
- 20 »Deres Navn? Deres Stand?« spurgte *Skildvagten* Den, der
først traadte ud af Vognen.
- »See i Passet!« sagde Manden. »Jeg er jeg!« Det var ogsaa
en hee! Karl, klædt i Bjørneskins-Pels og med Kanestøvler.
- »Jeg er den Mand, hvem grumme Mange sætte sit Haab til.
- 25 Kom i Morgen, skal Du faaa Nytaar! jeg kaster Skillingen og

k *Collin 30,4° III:62. 2 bl. hvid koncept.*
r *sat. III:63. 2 bl. renskrift uden titel.*
A NEH 5-61 s. 1-8 (*Bibl. 814*). A³ NEH 5-69.
B 15 EF-57 s. 7-11 m. 2 ill.
C SS 25-58 s. 64-88.
D EHF 3-70 s. 337-45 m. 2 ill.
s sjunget] sunget D.

Dalere igravs, giver Presenter, ja jeg giver Baller, hele een og tredive Baller, flere Nætter har jeg ikke at give bort. Mine Skibe ere indefrosne, men der er varmt paa mit Contor. Jeg er Gros-serer og hedder *Januar*. Jeg har kun Regninger med mig!

Saa kom den Næste, han var Lystigmager, han var Directeur for Komedierne, Maaskeraderne og al den Fornøjelse der kan findes paa. Hans Reisegods var en stor Tønde.

»Den skal vi til Fastsalavn slaae meget Mere af end Katten!» sagde han. »Jeg vil fornøje Andre og mig selv med, for jeg har den korteste Levetid af hele Familien; jeg bliver kun otte og tyve! ja, maaskee skyder man een Dag til; men det gjør lige meget. Hurra!»

»De maa ikke skringe saa højt!» sagde *Skildvagten*.

»Jo vist maa jeg saa!» sagde Manden, »jeg er Prinds *Carneval* og reiser under Navnet *Februarius!*»

Nu kom den Tredie; han saae ud som bare Faste, men knei-sede, for han var i Familie med »de fyrgetyve Riddere» og var Veir Prophet; men det er ikke noget fedt Embede, derfor priste han Fastetiden. Hans Pynt var en Dusk Violer i Knaplullet, men de vare meget smaa.

»*Marts*, Marsch! raabte den Fjerde og stødte til den Tredie. »*Marts*, Marsch! ind i Vagten, her er Punsch! jeg kan lugte den!» men det var ikke sandt, han vilde narre ham April, dermed begyndte den fjerde Fyr. Han saae ud til at være rask paa det; han bestilte nok ikke Meget, men holdt mange Helligdage! »Op og ned er det med Humøret!» sagde han, »Regn og Sol-skin, Flytten ud og Flytten ind! jeg er ogsaa Flyttedags-Com-missair, jeg er Bedemand, jeg kan baade lee og græde. Jeg har Sommertøj i Kofferten, men det vilde være meget galt at tage det i Brug. Her er jeg! til Stads gaaer jeg i Silkestrømper og med Muffe!»

Nu kom der en Dame ud af Vognen.

»Frøken *Mai!*» sagde hun. I Sommertøj med Kalosker; hun havde en bølgebladegrøn Silkekjole paa, Anemoner i Haaret, og hun duftede dertil saadan af Skovmærker, saa *Skildvagten* maatte nyse. »Gud velsigne Dem!» sagde hun, det var hendes Hilsen. Hun var nydelig! og Sangerinde var hun; ikke paa Theatrene, men inde i Skoven; ikke i Teltene, nei, i den friske grønne Skov gik hun og sang for sin egen Fornøjelse; hun havde i sin Sypose *Christian Winthers* »Træsnitte, for de ere

1 Presenter] Forælinger B⁶, Presenter A¹, Forælinger D. — een] eet C, een A², set D. 13 er] er jo kr. 22 ind] gesvinit ind kr.

som Bøgeskoven selv, og »Smadrigte af Richardts«, de ere ligesom Skovmærker.

»Nu kommer Fruen, den unge Frue!« raabte de inde i Vognen, og saa kom Fruen, ung og fin, stolt og nydelig. Hun var [6] færdig til at holde »Syssoveres«, kunde man strax see. Hun gjorde Gilde paa den længste Dag i Aaret, for at man kunde faae Tid til at spise de mange Retter Mad; hun havde Raad til at kjøre i egen Vogn, men kom dog med Posten som de Andre, hun vilde derved vise at hun ikke var hovmodig; alene reiste hun [13] heller ikke, hun var fulgt af sin yngre Broder *Julius*.

Han var vel ved Magt, sommerklædt og med Panama-Hat. Kun lidt Reisetøj førte han med, det var saa besværligt i Varmen. Han havde kun Badehætte og Svømmehuxer; det er ikke Meget.

[15] Nu kom Mutter, Madam *August*, Frugthandlerske i Tøndeviss, Eierinde af mange Hyttefæde, Landmand i stor Crinoline; hun var fed og varm, tog Deel i Alt, gik selv med Ølbisnøl til Folkene ud paa Marken. »Æde sit Brød i sit Ansigts Sved, skal man,« sagde hun, »det staaer i Bibelen; bagefter kan man holde [20] Skovbal og Høstgilde!« Hun var Mutter.

Nu kom igjen et Mandfolk, Maler af Profession, Couleurmesteren, det fik Skoven at vide, Bladene maatte skifte Couleur, men deilig, naar han vilde det; rød, guul, brun kom Skoven snart til at see ud. Mester Høstede som den sorte Stær, var en [25] flink Arbejder og hang den brungrønne Humleranke om sit Ølkruus, det pyntede, og Pynt havde han Øie for. Her stod han nu med sin Færpotte, den var hele hans Reisegods.

Nu fulgte *Proprietæren*, der tænkte paa Sædemaaned, paa [7] Jordens Ploining og Behandling; ja, ogsaa lidt paa Jagtens For-
[30] søielse; han havde Hund og Gevær, han havde Nødder i sin Taske, knik knak! rædsom meget Gods førte han med, og en engelsk Plov; han talte landoekonomisk, men man fik ikke Meget at høre for Hosten og Hiven, – det var *November* som kom.

Han havde Snue, voldsom Snue, saa at han brugte Lagen og [35] ikke Lømmetørklæde, og dog skulde han følge Pigerne i Condition! sagde han, men Forkølelsen gik nok over, naar han kom til at hugge Brænde, og det vilde han, for han var Savskærer-Mester for Lauget. Aftenerne tilbragte han med at skære Skøjter; han vidste at om ikke mange Uger havde man Brug for det [40] fornøielige Skotøj.

[15 Madam] Madame C, Madam A², Madame D. [18 ud paa] ude i k, paa rettet til ude paa r.

Nu kom den Sidste, den gamle Mo'erlille med Ildpotten; hun frøs, men hendes Øine straaede som to klare Stjerner. Hun har en Urtepotte med et lille Grantre. »Det vil jeg pleie og det vil jeg passe, saa at det bliver stort til Juleaften, naaer fra Gulvet lige op til Loftet, og groer med tændte Lys, forgyldte Æbler og Udklipninger. Ildpotten varmer som en Kakkelyn, jeg tager Eventyr-Bogen op af Lommen og læser høit, saa at alle Børnene i Stuen blive stille, men Dukkerne paa Træet blive levende og den lille Engel af Vox, øverst oppe i Træet, ryster med Knit-tergulds-Vingerne, flyver fra den grønne Top og kysser Smaa og Store inde i Stuen, ja de fattige Børn med, som staae udenfor og synge Julesangen om Stjernen over Bethlehém!»

»Og saa kan Karreten kjøre igjen!» sagde *Schildvagten*, »nu har vi Tylten. Lad en ny Reisevogn kjøre frem!»

»Lad først de Tolv komme vel ind!» sagde *Capitainen*, som havde Vagt. »Een ad Gangen! Passet beholder jeg; det gjælder for hver, een Maaned; naar den er omme, skal jeg skrive paa det hvorledes hver har opført sig. Vær saa god, Hr. *Januar*, vil De behage at træde ind!»

Og saa gik han ind. —

20

— Naar et Aar er omme skal jeg sige Dig hvad de Tolv have bragt Dig, mig og os Allesammen. Nu veed jeg det ikke, og de veed det nok heller ikke selv, — for det er en underlig Tid vi leve i!